

ΕΓΧΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 49^θ κατάλοιπον ἀποτελούμενον ἐκ 19 φύλλων σχήματος τετάρτου, ὃν ἔχει γραφή ἢ μία ὄψις, περιέχει κείμενον ἀντιγεγραμμένον ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 35 κώδικος τῆς ἐν Κάρφω πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης (φ. 107α—110β) τοῦ γραφέντος κατὰ τὸν 15 αἰῶνα. Τὸ κείμενον τοῦτο ἔχει διορθωθῆ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου καὶ ἐτοιμασθῆ πρὸς ἑκδοσιν ἀνευ ἑμὸς προλόγου. Ἀναμφιβόλως ὁ Λάμπρος ἐσκέπτετο νὰ προτάξῃ τοῦ κειμένου τούτου πρόλογον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐξήταζεν ἰδίᾳ τὸ ζήτημα εἰς τίνα τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου ἀναφέρεται τὸ ἐγκώμιον τοῦτο, τὸ μεταδοθὲν ἡμῖν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα» καὶ πιθανῶς τὸ συναφὲς πρὸς τοῦτο ζήτημα τίς ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐγκωμίου τούτου. Ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦλάχιστον ἔχει ἀποπειραθῆ ὁ Λάμπρος νὰ λύσῃ τὸ πρῶτον τῶν ζητημάτων τούτων, εἰς τίνα δηλαδὴ αὐτοκράτορα ἀναφέρεται τὸ ἐγκώμιον, συγκεντρώσας στοιχεῖά τινα ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγκωμίου, ἅτινα ἠδύναντο νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς εὐρεσιν τοῦ ζητουμένου. Ἴδου ταῦτα, τὰ μὲν γεγραμμένα διὰ μελάνης, τὰ δὲ διὰ μολυβδίδος:

Ἐκκαθάρισις Κοντοσκαλίου (Ἐπτασκαλίου)

τῷ 1354 ἐπὶ Ἰω. Καντακουζηνῷ

(Καντακουζ., III 165, 2)

Ἐδῶσε Γαλατᾶν εἰς Γενουθηνοῖς

Ἐπίθεσις Βενετῶν κατὰ Κων)πόλεως

Ἀνδρόνικος Β'.

Τείχεσις Κων)πόλεως μετ' ἐπιστροφὴν ἐκ Πελοποννήσου ἐντὸς
ἑξο μηνῶν σ. 5 κ. ε.

Ἀνοικοδόμησις πύργου.

Δύο πύργοι Βλάχα σ. 7

Ἰσχυροῦ Κοντοσκαλίου καθαρισμὸς ἐκ
χωμάτων σ. 7-8

Ἰθάκης καὶ Νάξου κατάλοιπαι ὑπὸ Βασιλέων σ. 12
20 Σεπτεμβ. 11 ἰνδ. ἀρχομένης σ. 13». ¹

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον ὅτι τὸ ἀνωτέρω «ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτοκράτορα» εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ καταλόγου τοῦ Χαριτάκη ἀναφερόμενον ἐν τοῖς Παλαιολογείοις καὶ Πελοποννησιακοῖς «Ἄνων, ἐγκ. εἰς Ἰωάννην Ζ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδ. (δηλαδὴ κώδικος 35 τοῦ Καίρου). Ἀνέκδοτον (ἔτοιμον πρὸς ἐκδοσιν)» ². Ὡς φαίνεται τὸ ἐγκώμιον τοῦτο ἦτο προσδιορισμένον ὑπὸ τοῦ Λάμπρου ὅπως ἐκδοθῆ ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν Παλαιολογείων καὶ Πελοποννησιακῶν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ καὶ τοῦ καταλόγου φαίνεται, ἐπειτα ὁμως κατὰ τὴν κατάταξιν τῶν καταλοίπων κατὰ λάθος ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ ὕλικου τοῦ τρίτου τόμου τῶν Παλαιολογείων καὶ Πελοποννησιακῶν καὶ οὕτω εὑρεθὲν μεμονωμένον κατετάχθη ὡς ὑπ' ἀριθμὸν 19 κατάλοιπον. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ἡ ἑλλειψις ἐν τοῖς καταλοίποις τοῦ Λάμπρου τοῦ ἀντιγράφου τοῦ ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν Παλαιολογείων καὶ Πελοποννησιακῶν ὑπ' ἀριθμὸν 2 ἀναφερομένου ἀνωνύμου ἐγκωμίου, ὅπερ προφανῶς εἶνε τὸ ἐν τῷ καταλοίπῳ 19 κατὰ λάθος καταταχθέν. Κατὰ ταῦτα τὸ ἐγκώμιον τοῦτο πρέπει νὰ ἐκδοθῆ ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ τῶν Παλαιολογείων καὶ Πελοποννησιακῶν ὡς ὑπὸ τοῦ Λάμπρου εἶχε προσδιορισθῆ. Ἐὰν τὸ ἐγκώμιον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς Ἰωάννην τὸν Ζ', ἢ εἰς ἄλλον αὐτοκράτορα ἀναμφίβολως πρέπει νὰ ἐξετασθῆ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου τοῦ Γ' τόμου τῶν Παλαιολογείων καὶ Πελοποννησιακῶν.

Κ. Ι. Δ.

1 Σελίδας νοεῖ φυσικὰ τὰς σελίδας τοῦ χειρογράφου του.

2 Πρβλ. Κατάλογον Χαριτάκη σ. 101.